

Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Florența Sava
Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Foto coperta 1: Sfântul Apostol Paul, de Jacques des Rousseaux (născut în 1600, în Tourcoing, Franța, decedat în 1638, Leiden, Olanda)

Copyright © 2020 Editura Prestige

Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate Editurii Prestige!
Copierea parțială sau integrală a textului ori a imaginilor din această carte,
se pedepsesc conform legilor în vigoare!

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DEMETRESCU, SCARLAT

Din tainele vieții și ale universului / profesor Scarlat Demetrescu. - București : Prestige, 2020

3 vol.

ISBN 978-606-9651-54-4

Vol. 1. - 2020. - ISBN 978-606-9651-51-3

159.9

TOATE DREPTURILE REZERVATE.

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor pe suport audio, video sau electronic fără acordul în scris al EDITURII PRESTIGE, cu excepția citatelor scurte, mai mici de 100 de cuvinte, necesare pentru recenzii sau referințe.

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Profesor
SCARLAT DEMETRESCU

DIN TAINELILE VIETII ȘI ALE UNIVERSULUI

VOLUMUL I

PRESTIGE
București - 2020

TABLA DE MATERII

Închinare.....	4
Precuvântare.....	5
Existența lumilor invizibile.....	11
Corpul Fizic al omului.....	21
Corpul Vital.....	32
Corpul Planetar sau Terestrian.....	71
Funcțiunea Corpului Planetar.....	78
Corpul Solar.....	93
Corpul Gândurilor.....	96
Moartea.....	116
Actul Morții.....	130
Concluzie.....	174
Judecata Sufletului.....	178
Viața duhului în Spațiu.....	184
Ocupația duhurilor în Spațiu.....	193
Reîncarnarea.....	210
Argumentele aduse în sprijinul acestei legi a reîncarnațiunei.....	236
Probele Reîncarnațiunii.....	253
Procesul Reîncarnării.....	272
Experiența lui Bouvier.....	308
Destinul Omului.....	317
Influența gândurilor în formarea Destinului.....	324
Karma Colectivă.....	345
Când își termină omul existența lui pământească.....	351
Se cere tăcere inițiatului.....	356
Pământul este scena și oamenii, actorii lui.....	361
Cerul trebuie să aibă legături cu omenirea carnală.....	364
Omul evoluează pe mai multe planete	

și pe mai multe sisteme solare	369
Combinarea fluidelor	375
Totul a provenit din concentrarea fluidului primordial	385
Materializarea din Tibet	389
Omul a trecut prin trei faze în existența lui pe pământ	394
Duhul își construște creerul viitorului său corp, conform destinului lui	398
Duhul nu mai revine pe urmele evoluției lui	406
Trecutul și Viitorul	410
Fiecare om are un veghetor	414
Visul	417
Idei despre Creațiune	424

Explicarea ținerii acestor cunoștințe ca un mare secret este că ele se refereau la un domeniu înalt, al materiilor subtile, al forțelor superioare, al legilor cari cârmuesc alte lumi, cunoștinți cari nu puteau fi înțelese de mintea nepregătită a omenirei, mai ales a aceleia de pe atunci.

Azi, omenirea a ajuns pe o înaltă treaptă a evoluției și din această cauză aceste cunoștințe nu mai este nevoie să fie toate atât de ascuns. Nu se mai șoptesc la ureche, nu se mai propovăduesc prin păduri, prin temple ori prin munți izolați, ca prin alte vremuri, ci se scriu și se pun la îndemâna tuturor, dar, nu pot fi înțelese, chiar, azi, decât de foarte puțini.

Omul a ajuns astăzi la un alt nivel moral și intelectual și, tocmai pentru ca să fie ridicat și mai sus, i se pune înaintea asemenea cunoștințe, pe cari cei chemați, cei pregătiți spiritualicește le vor asimila cu nesaț, cunoștințe cari vor contribui a le schimba linia lor de conduită, a le lărgi orizontul concepției lor de viață și natură, pregătindu-i astfel pentru o viață mai bună și mai iubitoare.

Cititorule, citește cu răbdare și atenție această carte de Știință și Filosofic cerească, care îți va lumina și înălța sufletul tău.

EXISTENȚA LUMILOR INVIZIBILE

Marii inițiați din timpurile îndepărtate comunicau discipolilor și marile lumini ale lumii spirituale comunică astăzi celor chemați că, în natura care ne înconjoară, sunt o mulțime de materii eterice, de diferite grade, a căror finețe este atât de mare încât simțurile noastre nu ni le pot revela. Aceste materii sunt animate de unde vibratorii, altele decât cele ce animă materia viabilă, pipăibilă, că în sânul acestor materii există o infinitate de viețuitoare, de aceeași compoziție ca și mediul în care trăesc.

Aceste afirmațiuni ca și multe altele sunt primite azi de lumea savantă cu neîncredere, ba chiar cu ironie, invocând motivul că dece nu li se poate arăta existența acestor materii și forțe, dece nu pot fi văzute, auzite, pipăite de toții oamenii?

La această întrebare se răspunde: lumea hiperfizică cu materiile și forțele lor nu pot fi văzute, simțite, lua cunoștință de existența lor, pentru că oamenii, deocamdată, nu au la dispoziția lor decât organele de simțuri, necesare lumii fizice.

Se mai adaugă: e drept că tot omul are în ființa lui, pe lângă organele de simțuri fizice, și alte simțuri, ce se impresionează de prezența materiilor invizibile și al ființelor acestor medii hiperfizice, dar, aceste simțuri dorm, stau latente în ființa noastră. Numai atunci când aceste simțuri superioare vor fi puse în activitate, chemate la viață, numai atunci, omul va putea deveni un medium și va auzi, simți, vedea și alte materii și alte ființe, animate de alte forțe, decât cele fizice.

Se petrece, cu alte cuvinte, în lumile hiperfizice, ceea ce se petrece cu omul născut orb. El va auzi sunetele, va simți cald sau rece, va pipăi lucrurile moi sau tari, din lumea fizică, dar nu va avea nici o idee dece e roșu, albastru, sau verde.

În mintea lui, peisagiile, perspectivele, culorile nu au posibilitate să se definească pentru că nu a avut niciodată un organ capabil de a primi vibrațiunile luminei, care, sosite la creier, să se transforme în noțiuni de culori și forme. În mintea orbului din naștere, asemenea lucruri nu provoacă nici o noțiune corespunzătoare, și cu toate că el nu le vede, ele totuși există.

Faptul că cea mai mare parte din omenire nu vede ființele, materiile din lumile hiperfizice nu este un argument că ele nu există.

Dacă prin o minime sau operație, orbul din naștere ar căpăta vederea, el la început n'ar pricepe nimic, ar rămâne uluit, dar, încetul cu încetul, făcându-și educația vizuală și inițială a imaginilor sosite în creier, ajunge să ia pe deplin cunoștință și de acest domeniu necunoscut lui până atunci.

Acelaș lucru, cu oricare dintre oameni, care ar căpăta vederea spirituală. Dacă grație unor evenimente neprevăzute, unei educațiuni speciale, omul ajunge să-și desvolte simțurile superioare, ale lumilor suprafizice, atunci, el va vedea forme și va auzi sunete, pe care nu le va înțelege la început, dar, încetul cu încetul, obișnuindu-se cu ele, va începe să le distingă unele de altele, să le înțeleagă.

Pentru cunoașterea acestei lumi invizibile, se cer ani de zile de observații și o continuă educație.

Lucrurile se petrec ca și în lumea fizică. Toți oamenii au ochi. Toți văd lucrurile și ființele, dar oare toți cunosc natura lor, funcțiunea și rostul lor în angrenajul universului? Trebuie ani de studii ca să le cunoști, să le deosibești, să le știi rostul lor în decorul cel vast al naturii.

S'a răspuns de unii oameni: „Deoarece noi, deocamdată, nu putem să simțim, să auzim, sau să vedem aceste lumi invizibile, înseamnă că nu e timpul acum ca să le cunoaștem. Când va veni vremea, se vor desvolta treptat și simțurile superfizice din noi și atunci cu ajutorul lor vom lua cunoștință de ele.

La ce bun, dar, să ne batem capul cu ele de pe acum.

Să terminăm cu deplina cunoaștere a lumii fizice și apoi omenirea va trece și la cunoașterea acelor lumi necunoscute”.

Argumentul este puternic în aparență, greșit, însă, în fond și iată de ce: Să presupunem că noi va trebui să plecăm neapărat într'o țară îndepărtată, unde mulți ani va trebui să trăim. Ei, bine, se cade atunci ca, din vreme, să căutăm a cunoaște condițiunile în care avem să trăim acolo, mediul și influența lui asupra noastră. Evident, că, atunci când ne vom duce acolo, ne vom adapta, vrând nevrând, aceluia mediu, dar, oare, nu este mai bine ca din vreme să cunoaștem toate noile condiții, ca să ne preparăm pentru ele? Evident că da.

Așa fiind, nu numai că nu este de prisos, dar chiar se impune ca să cunoaștem aceste lumi invizibile, pentru că dacă le vom știi din vreme, mâine, poimâine, când vom desbrăca haina de carne, trupul fizic, și vom pătrunde în aceste lumi, unde ne vom desfășura existența în noi forme de viață, să știm cum să ne comportăm, iar nu ani și ani să bătăm în neștiință și să pierdem astfel o vreme îndelungată până să ne obișnuim din nou cu noua patrie a sufletului nostru și totuși veche din vecinicia veacurilor fără număr.

Dar, în afară de acest motiv esențial, se cade să luăm cunoștință de aceste lumi și pentru faptul că ceea ce vedem pe pământ nu este decât efectul unor cauze, care se află în lumea invizibilă. Așa, de exemplu, un om simplu vede cum telefonul transmite vorbirea dela un loc la altul, vede cum tramvaiul se mișcă pe străzi încolo și înapoi, vede efectul, dar cauza care le mână, le face să funcționeze, electricitatea, nu o vede, nu o cunoaște. Acelaș raport este și între lumea fizică și cea hiperfizică. Noi nu vom putea ajunge a cunoaște pe deplin lumea fizică, lumea efectelor, până nu vom avea cunoștințe și de lumea invizibilă, hiperfizică, care e domeniul cauzelor tuturor fenomenelor, lucrurilor și ființelor pe care le vedem pe pământ.

LIBRIS

Ori de câte ori o chestiune este complicată prin natura ei, se cade a se veni cu exemple cât mai numeroase. Iată un arhitect, care e decis să facă o casă. Ei bine, acest om nu va îngrămădi, mai întâi, material peste material, fără nici o ordine, fără necesitate și în cantități de prisos. El mai întâi își pune în funcție mintea, gândirea, imaginațiunea lui. Își croește în minte o formă de casă, cu o distribuție anumită, cu anumite dimensiuni și aspecte. După aceia, caută să aștearnă pe o hârtie ceea ce croise mintal și, încetul cu încetul, urmărindu-și imaginația, face pe hârtie un plan. Acum, după acest plan, se începe construcția, care va fi realizarea fizică a unei concepțiuni. Cu alte cuvinte, întâi a fost o creațiune mintală, ideală, apoi a fost realizarea ei într'o imagină, într'o formă, așternută pe hârtie, formă și plan și, în fine, realizarea ei în lumea fizică, cu material fizic.

Ideia aparține lumilor divine – imagina, forma, aparțin unor lumi ceva mai inferioare, lumilor astrale, iar construcția fizică, aparține lumilor fizice.

Casa, opera fizică este trecătoare, peritoare. Un foc, un cutremur, o poate rade de pe fața pământului. Planul așternut pe hârtie se poate prăpădi și el, dar arhitectul are în mintea lui „imagina” casei, care nu se va prăpădi niciodată. Omul fizic care a creiat-o va pieri și el, dar imaginea, creațiunea lui mintală va dura în vecii vecilor, în lumile invizibile, unde s'a imprimat ca și pe o placă fotografică. În adevăr, tot universul este plin de o sumă de materii extra eterate, numite fluide. Aceste fluide au, între alte însușiri, calitatea de a fixa pe ele imaginile, *ideile emise de oameni*, îngeri, supra-îngeri etc. Cu alte cuvinte, în spațiile infinite sunt arhivele naturii, unde se imprimă toate gândurile, toate evenimentele, toate sentimentele omenirii, fie încarnate, fie desîncarnate.

Tot ce e pe pământ, aer, apă, munți și câmpii, floră și faună, totul influențează asupra omului. Dar în afară de aceste influențe ale lumii vizibile se exercită asupra fiecăruia

din noi influențe și mai mari, și mai puternice, ale lumilor invizibile. Noi suntem așa cum suntem, la un moment dat, atât pe cât a lucrat mediul vizibil și invizibil asupra noastră și pe cât a putut lucra spiritul nostru, stăpânul corpului nostru, potrivit evoluției sale.

Să nu credem că știm tot ce ne înconjoară, chiar în lumea aceasta pipăibilă, vizibilă, pe care o cercetăm cu simțurile noastre. Nu.

Se petrec în această lume fizică o mulțime de fenomene pe care simțurile noastre mărginite nu ni le fac cunoscute și de care noi rămânem neștiutori. Așa, de exemplu, se află înaintea noastră o statuie. Undele luminoase căzute pe această formă se reflectă dela această statuie și vin la ochii noștri, de unde sunt transmise la creier și în definitiv la suflet și prin ajutorul lui, conștiința (spiritul) noastră traduce aceste vibrațiuni în culoare și formă. Dar oare știm noi tot despre această lumină? Nu, și iată de ce: Se știe că lumina care scaldă cu vibrațiile ei fața pământului ne vine dela soare. Acum, dacă facem să treacă prin o prismă o rază de lumină, vom vedea că ea se desface în mai multe fâșii colorate, cari, dacă cad pe un ecran, ne dau spectrul solar, compus din 7 culori: roșu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo și violet. Noi atât vedem cu ochii noștri și, cu toate acestea, adevărul este că fâșia de lumină mai dă naștere, trecând prin prismă, și la alte culori, unele înaintea roșului și altele în urma violetului.

În adevăr, să punem o lupă în dreptul golului dinaintea roșului. Așezăm în focarul acestei lentile o bucată de fosfor, ei bine, vom vedea că fosforul se aprinde, pentru că razele obscure, pe care ochiul nostru nu le vede, trecând prin lentilă s'au concentrat, s'au manifestat sub formă de căldură, care a dat foc fosforului. Cu alte cuvinte, există înaintea roșului unde vibratorii producătoare de căldură.

Dacă acum punem la finele spectrului un paravan și alături de el o placă unsă cu o soluție de cianură de potasiu,

Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Florența Sava
Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Foto coperta 1: Sfântul Paul, de Pompeo Girolamo Batoni, născut pe 25 ianuarie, 1708, Lucca, Italia, decedat pe 4 februarie 1787, Roma, Italia.

Copyright © 2020 Editura Prestige

Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate Editurii Prestige!
Copierea parțială sau integrală a textului ori a imaginilor din această carte, se pedepesc conform legilor în vigoare!

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DEMETRESCU, SCARLAT

Din tainele vieții și ale universului / profesor Scarlat Demetrescu. - București : Prestige, 2020

3 vol.

ISBN 978-606-9651-54-4

Vol. 2. - 2020. - ISBN 978-606-9651-52-0

159.9

TOATE DREPTURILE REZERVATE.

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor pe suport audio, video sau electronic fără acordul în scris al EDITURII PRESTIGE, cu excepția citatelor scurte, mai mici de 100 de cuvinte, necesare pentru recenzii sau referințe.

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Profesor
SCARLAT DEMETRESCU

DIN
TAINELILE VIETII
ȘI ALE
UNIVERSULUI

VOLUMUL II

PRESTIGE
București - 2020

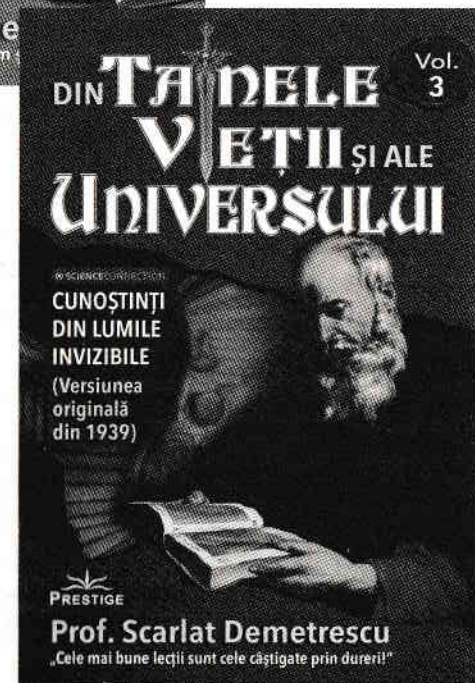
TABLA DE MATERII

Închinare.....	4
Preabinecuvântare.....	5
Erarhia Cerească.....	11
De ce a venit pe pământ Marele Guvernator Solar? ...	16
Combinarea1 și asimilarea fluidelor.....	20
Evoluarea duhurilor planetare.....	26
Din ce e format un fluid	28
Pretutindenii e viață, fiindcă pretutindenii e materie vie	33
Evoluția dela Piatră la Om	39
Cititorii gândurilor	45
Fotografierea spiritelor	49
Omul este instrumentul spiritelor	51
Cauza activității	56
Copilăria duhului	60
Opera materializărilor	63
Cum se produc sunetele și vorbirea directă a duhurilor	75
Păzirea legilor aduce fericire, călcarea lor, nefericire.....	83
Templul științei cerești	88
Există spirite care au evoluat numai în spațiu, fără să fi îmbrăcat vreodată haina carnală?	92
Copilul duh	98
Rugăciunea poate înlătura legea divină?	103

Iartă greșeala semenului tău.....	105
Despre Timp și Spațiu.....	107
Vederea, auzul și simțirea duhului.....	114
Scânteia divină este o unitate indivizibilă.....	117
Creățunea premergătoare duhurilor.....	119
Informarea lui Dumnezeu despre tot ce se petrece în coemos.....	123
Forvispiile.....	127
S'ar putea vedea Forvispiile și duhurile.....	129
Cei trei Governatori.....	133
Conducerea Pământului.....	135
Lumea spațială a Pământului.....	140
Botezul și cordonul fericirii.....	145
Judecata și pedeapsa.....	158
Omul carnal este instrumentul de studiu al duhurilor cerești.....	161
Luicrara Sfintei Treimi.....	168
Acțiunea Duhurilor.....	171
Moartea Spațială.....	177
Gândirea.....	179
Ocupațiile duhurilor încarnate.....	181
Creățunea Duhului.....	186
Rolul Dreptașului, Stângaciului și al celui din creștet.....	190
Conducerea popoarelor.....	198
Adevărul are gradele lui.....	204
Evoluția ideilor.....	206
Cauza și efectul corespunzător.....	213
Urmările călcării legilor cerești.....	217

Formarea inițiatului.....	222
Ideile sunt forțe.....	225
Despre fluide.....	231
Știința Cerului.....	234
Luna. Plecarea din acest sistem.....	239
Suferința e pârghia evoluției.....	245
Evoluția se face în grupuri.....	251
Cosmosul. Creățunea.....	254
Mișcarea și viața Soarelui.....	262
Constituția Soarelui.....	268
Omul face mai multe feluri de încarnări.....	276
Sfera Divină.....	278
Plecarea duhurilor de pe planeta noastră.....	284
Atractivul și Electrivul.....	290
Duhul cu cele șapte învelitori.....	300
Și în cer e specializare.....	305
Activitatea Divinului Tată Central.....	308
Diferite categorii de Eteruri.....	317
Eterul Magnetic.....	325
Școala duhului se face prin memorizare.....	329
Legea fizică și legea morală.....	335
Liberul Arbitru.....	339
Două forțe concură la evoluția Spiritului.....	345
Mecanismul gândirii.....	348
Omul e un mic Univers.....	358
Cele mai bune lecții sunt cele câștigate prin dureri.....	365
Visele.....	374

Asociațiile spațiale	382
Activitatea duhului e înscrisă în e-books	389
Să slăvim pe Unicul Dumnezeu	391
Gradele spirituale se dau din planetă în planetă	396
Cele trei mari acte ale vieții umane	404
Îmbrăcarea duhului cu cele șapte învelișuri	409
Civilizația de altă dată	415
Potopul	418
Pregătirea pentru plecare	422

Explicarea ținerii acestor cunoștințe, ca un mare secret este că ele se refereau la un domeniu înalt, al materiilor subtile, al forțelor superioare, al legilor cari cârmuesc alte lumi, cunoștinți cari nu puteau fi înțelese de mintea nepregătită a omenirii, mai ales a aceleia de pe atunci.

Azi, omenirea a ajuns pe o înaltă treaptă a evoluției și din această cauză aceste cunoștințe nu mai este nevoie să fie toate atât de ascunse. Nu se mai șoptesc la ureche, nu se mai propovăduesc prin păduri, prin temple, ori prin munți izolați, ca prin alte vremuri, ci se scriu și se pun la îndemâna tuturor, dar nu pot fi înțelese, chiar, azi, decât de foarte puțini.

Omul a ajuns astăzi la un alt nivel moral și intelectual și, tocmai pentru ca să fie ridicat și mai sus, i se pune înaintea asemenea cunoștințe, pe cari cei chemați, cei pregătiți spiritualicește le vor asimila cu nesaț, cunoștințe cari vor contribui a le schimba linia lor de conduită, a le lărgi orizontul concepției lor de viață și natură, pregătindu-i astfel pentru o viață mai bună și mai iubitoare.

Cititorule, citește cu răbdare și atenție această carte de Știință și Filosofic cerească, care îți va lumina și înălța sufletul tău.

ERARHIA CEREASCĂ

Popoarele, în mod inconștient, au spus din Antichitate și mai spun și acum că fiecare are un Dumnezeu al lor. Așa împăratul Wilhelm, cu ocazia războiului mondial, a spus: „Poporul meu German are Dumnezeul lui, și el ne va ajuta ca să câștigăm războiul”. El spunea, fără să știe, un adevăr.

Poporul Israelit, la rândul lui, afirmă, din vechime, că el are pe Dumnezeul lui.

Noi, cei din spațiu, spunem același adevăr, dar, de astădată, în mod conștient, că avem pe *Marele nostru, terestrian*, pe marele nostru divin, guvernatorul acestui pământ.

Marele, veneratul nostru terestrian, în toate cuvântările lui, ne spune: „Eu nu fac altceva decât execut ordinele Tatălui meu ceresc, ale Marelui Dumnezeu, fostul nostru de odinioară Isus”.

Marele Isus, la rândul lui, răspunde, celor care îl întreabă: „Eu nu fac decât să execut ordinele Tatălui Meu ceresc, Dumnezeul Dumnezeilor din univers, ale Marelui arhitect creator”.

Iată, frate dragă, erarhia divinilor noștri iubiți și venerați. Noi cunoaștem toată scara ierarhică a ființelor conlocuitoare cu noi pe acest glob. Cunoaștem și tronul argintiu al Divinității noastre terestriene. El este cel mai *mare spirit, care cu dragoste păstorește peste oițele* duhuri ale acestui pământ. Noi îl numim *Dumnezeul pământului acestuia*. Deci, la noi este o altă ordine socială, alte altețe, alte somități spirituale, alți sfinți. Aceste somități cerești ne pun în cunoștință de viitoare evoluție a micuțului nostru glob plutitor în imensitatea nemăsurabilă a universului nostru. Dela ei, spicuim, ciugulim cunoștințe ca și pușorii semințele de plante. Și ce greu mai găsim aceste boabe, căci, deși sunt multe, nu pe

toate le putem digera. Lipsa mea de superioritate nu-mi permite să diger o mare mulțime din aceste boabe, din aceste fructe roditoare de cunoștințe. *Lucrările intelectuale, cunoștințele relative la univers sunt hrana sufletului nostru.*

Nouă, celor de gradul meu, ni se permite să luăm cunoștință de evoluțiile planetare. Și, acum, urmărește ideile mele: Copilașilor voștri din școala primară li se spune că pământul cu întregul univers a fost creat de Marele Creator în șapte zile.

Sărmanii copilași, citesc, învață și cred în frageda lor inteligență, întunecată de reîncarnare și în neputință de a cerceta, cred, zic, în erorile cărții lor. Cu cât ei se fac mai mari și cu cât inteligența li se mai luminează, încep să-și aducă aminte de gogorițele învățate în orele de religie și ei se răzbună pe naivii care îi învățase asemenea absurdități, devenind indiferenți față de fețele bisericesti. Ei aud pe oameni de știință că le spun lucruri și cunoștințe care se bat cap în cap cu învățătura cărților scrise de preoți. Și iată-l pe bietul preot, neștiutor, pus într'o situație foarte grea în fața elevilor mai ridicați de prin ultimele clase de liceu. Din nefericire, această ignoranță face să se distrugă credința și știința în existența Marelui și adoratului nostru Dumnezeu.

E drept, chiar dacă preotul ar ști adevărul nostru ceresc, încă nu ar putea să-l spună pe deaîntregul, având în vedere mîntea necoaptă a micuțului școlar.

În învățăturile ce ni se dau, ni s'a vorbit și de creațiunea acestui pământ, precum și a universului întreg. El a necesitat nu șapte zile, ci miliarde de miliarde de ani kilometrici. Marele nostru terestrian ne-a spus într'una din prelegerile sale: „Eu, păstorul vostru, iubitorul vostru tată, ascultătorul ordinelor, marelui meu șef solar, nu existam pe când s'au făcut aceste infinite corpuri cerești”.

Marele meu stăpân, Isus Hristos, Guvernatorul acestor de voi locuite planete mi-a zis: „Iar eu când am făcut aceste pă-

mânturi, dintre care umil pe acesta ți l'am dăruit ție să-i conduci, tu, iubitul meu frate, nu existai pe aici, ci zăceai în sânul lui Abraham, adică în sânul Divinului meu stăpân”.

Eu, pastorul pământului acestuia, nu eram aci în momentul creierii lui. Și atunci eu mirat am spus: „Doamne, împărat al acestei vaste împărății solare, cum eu nu eram de față la creierea lui?

– „Fiule, adevăr grăesc, tu nu erai atunci de față, pentru că nu-mi erai necesar”.

– În genuchi stând, eu neputinciosul tău serv, o Dumnezeu meu iubit, îndrăznesc a te întreba: Măria Ta, singur ai făcut aceste pământuri ale împărăției Tale?

– Nu, fiule, nu le-am făcut eu singur, ci lucrătorii Tatălui meu.

– Și cum erau acești lucrători, de unde au venit, cine erau ei și unde sunt ei acum?

– Fiule, tu, șeful acestui pământ, ești acum, dar, creator, dar ziditor tu nu ești. Tu nu ești decât numai conducătorul suprem al acestei planete, care este proprietatea mea, ce mi-a fost dăruită mie de Tatăl meu și frații mei mai mari și pe care, la rândul meu, ți-am dăruit-o ție. Ei, frații mei, din sfera laborator, ei, fiii Tatălui meu, sunt creatorii de universuri. Ei nu mai conduc. Ei, ca tine odinioară au fost. Ei, ca mine în veacuri nenumărate au fost. Ei sunt astăzi ajutorii marelui nostru Tată Dumnezeu în operele Lui. Repet, de când și eu am fost prin lumile fizice sunt miliarde de ani Divini, cari sunt unitățile lor de măsură a timpului, măsură de milioane de ori mai mare decât anii solari, iar aceștia de zeci de mii de ani mai mari decât anul globului tău.

– Mărite Doamne, Dumnezeu cerurilor noastre, tu făcătorul acestui soare și al acestor 12 mari planete, de ce acum tu nu mai creiezi? Dece, tu, de atunci, ai rămas aci și nu ai părăsit soarele și aceste planete, spre a te duce cu frații tăi în sânul Tatălui Ceresc și a ne lăsa pe noi, aceștia mai mici, să conducem fructul muncii tale divine?

IBRIS – Frate, mi-a răspuns Domnul, marele fost Isus, adevăr grăesc vouă, că eu sunt mai mic ca aceia cari au lucrat la acest sistem planetar. Eu am fost, mai înainte de a fi fost ceea ce sunt astăzi, ceea ce ești tu astăzi, adică un umil conducător de planetă, într'un alt sistem al acestui nemăsurat univers și am avansat până la gradul de păstor solar, sau de astru. Cum, însă, toate astrele își aveau conducătorii lor, Tatăl nostru suprem a creat un alt sistem planetar, acesta, în fruntea căruia m'a pus pe mine.

Marele Creator trebuie să creeze continuu, căci odată cu creierea de duhuri, părintele nostru trebuie să creeze și casele lor, în care să trăiască și să avanseze.

Bineînțeles, înainte ca Tatăl meu să-mi facă, dar, acest sistem, a trebuit ca veacuri de ani divini să stau pe soarele de care aparținea planeta mea. Acolo am studiat cele ce trebuia să știu să fac, când voi fi conducător de astru. Când studiile mele s'au terminat și când tatăl, după acel astru, guvernatorul acelui sistem a judecat, că eu, fiul lui, sunt demn de a poseda, la rândul meu, un astru, ca al lui, mi-a zis: „Fiule, a venit vremea ca tu să te reîntorci în sânul lui Adam și Abraham de unde ai plecat, din negura îndepărtată a miliardelor de ani. Întoarce-te acolo și pune-te la dispoziția Marelui Creator și el îți va ordona ție ceea ce trebuie să faci. Numai El știe să-ți spuie cele ce trebuie să faci, când vei fi conducător de sistem planetar.

– Tatăl meu iubit, păstorul mult iubit al acestui sistem, nu poți să-mi spui ce are să facă Tatăl suprem cu mine?

– Fiule, eu știu ce are să-ți spuie și ce să facă cu tine Marele Creator, dar eu nu am voie a vorbi despre aceasta. Tu acum ești egal cu mine, căci vei fi și tu un conducător de astru. Ce mă întrebi nu-mi aparține mie, ci Tatălui nostru al tuturor. Numai El, Marele arhitect al lumilor, ți le poate spune. Tu acum știi cum se conduce un sistem, tu cunoști cum trebuie să evolueze o planetă, din punct de vedere moral și fizic

și cum trebuie să evolueze duhurile de pe ele, dar tu nu știi încă cum se creiază un sistem planetar, cum au fost create puzderia de miliarde de sisteme și miliarde nesfârșite de planete. Eu, frate, am asistat la creierea acestui astru și al acestor planete ale mele. Marele arhitect creator mi-a comunicat când eram în sânul Lui, acolo, în Sfera divină, cum se nasc sorii și plantele, cum trăesc și cum mor.

Du-te, mi-a spus Tatăl meu, atunci, cu frații tăi de aci de la mine, din Sfera laborator, în spațiul ce eu voi ordona și ei îți vor lucra împărăția ta: Tu să privești la frații tăi ziditori de universuri cum fac, și ceea ce vei vedea ține minte. Când astrul tău și planetele pe care ei ți le vor crea, vor muri, atunci tu vei reveni iar la mine și, atunci, vei fi una cu frații tăi de aci, zidari de aștri, și vei fi egali cu ei.

După aceea, nu vei mai avea astru de conducere în vecii vecilor și vei ajunge și tu zidarul meu, precum ei sunt egalii mei în creațiuni și aci cu ei, în sânul meu, vei trăi. Du-te prin urmare, fiule, și așteaptă la creierea lumii tale și după ce o vei vedea făcută, condu-o precum te-am învățat la mine.

Iată, frate pământean, un mic pasagiu din marea noastră Biblie, din marea carte a creațiunilor, a Tatălui nostru ceresc. Domnul să ne binecuvânteze pe toți. Amin!

*
* * *

Totul începe cu numărul 1 și se continuă spre infinit. Totul începe cu a și se urcă spre z, spre infinit.

Spiritul mineral a evoluat pe toate felurile de planete solide din univers. Când a terminat seria completă de minerale din lume, va anima apoi un corp de plantă. Spiritul de plantă va trăi și evolua prin toate felurile de plante, de pe toate gradele de planete din univers, purtătoare de plante, și când va termina întreaga serie, dela cele mai solide până

Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Florența Sava
Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Foto coperta 1: Sfântul Antonie, de José de Ribera, născut pe 12 ianuarie 1591, Játiva, Spania - decedat pe 2 septembrie 1652, Napoli, Italia.

Copyright © 2020 Editura Prestige

Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate Editurii Prestige!
Copierea parțială sau integrală a textului ori a imaginilor din această carte, se pedepesc conform legilor în vigoare!

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DEMETRESCU, SCARLAT

Din tainele vieții și ale universului / profesor Scarlat Demetrescu. - București : Prestige, 2020

3 vol.

ISBN 978-606-9651-54-4

Vol. 3. - 2020. - ISBN 978-606-9651-53-7

159.9

TOATE DREPTURILE REZERVATE.

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor pe suport audio, video sau electronic fără acordul în scris al EDITURII PRESTIGE, cu excepția citatelor scurte, mai mici de 100 de cuvinte, necesare pentru recenzii sau referințe.

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Profesor
SCARLAT DEMETRESCU

DIN
TAINILE VIEȚII
ȘI ALE
UNIVERSULUI

VOLUMUL III

CUNOȘTINȚI DIN LUMILE INVIZIBILE

PRESTIGE
București - 2020

asociație divină, de modеста Sferă dela început. Cu vremea, globul acesta a devenit o sferă infinit de mare, neînchipuit de mare, un adevărat infinit. Ea este *Sfera Glorioșilor* de la marginea exterioară a Infinitului intern sau finit. Astăzi, e un Infinit finit, ce plutește în sânul unui *Infinit infinit*.

Astăzi, întreaga sferă a creațiunilor, central, cele patru Universuri și sfera Glorioșilor Divini sunt conduse după niște norme fixe, numite *legi*. În fruntea noianului de legi e legea asociației sau a *iubirei*, iar anexa ei este *legea evoluției*, care duce totul, centrul creator și sferile create, din ce în ce mai sus, spre perfecțiune, fără de sfârșit, perfecțiune în veșnicie.

*
* * *

Și acum, iubite cititor, de am putut face puțină lumină în sufletul tău, mă voi simți fericit când voi fi sus. Dacă, însă, cele scrise aci ți s'au părut visări sau fantezii, îți cer iertare că ți-am turburat ideile și ți-ai pierdut timpul cu citirea acestei cărți.

Ți-afirm, însă, în fața lui Dumnezeu, că tot ce am scris nu e dela mine – căci eu sunt un om ca orice om –, ci sunt ideile, gândirea celor din lumea tăcerii, din lumea luminei eterice.

Vor veni după mine alții care vor semăna ideii și mai profunde, și mai înalte, și mai sublime. Ceeace n'am putut face eu o vor face urmașii mei, căci e legea firei – a evoluției.

Și, acum, părinte, îți mulțumesc că m'ai învrednicit să mă achit de ceeace duhul meu a promis, înainte de a veni în lumea aceasta carnală! Amin!

Sfârșitul Lucrării

TABLA DE MATERII

Precuvântare	5
Progresul e continuu, dar e ca și valul mării	11
Cele trei categorii de duhuri.....	16
Soarele și Razele Cosmice	22
Lumina și Căldura dela fața Pământului.....	28
Spațiile sunt pline de unde-gândiri	34
Intuiția	39
Trecerea Materiei Prime prin cele patru stări:	
eterică, gazoasă, lichidă și solidă	46
Erarhia duhurilor planetei noastre.....	51
Ideea este o Ființă	58
Adevărul restrâns și adevărul deplin.....	63
Creațiunea plantelor, a animalelor și a omului	68
Erarhia în lumea duhurilor Albe	78
Mănuirea fluidelor	80
Întâi a fost Creațiunea fluidică și apoi, cea solidă.....	88
Propagarea adevărului	94
Formarea Corpurilor Cerești.....	97
Duhul pleacă dela Centru neștiutor și se înapoiază în glorie spirituală	99
Spiritismul științific va lumina lumea	102
Totul evoluează	105
Formarea Sferei Divine	113
Reîncarnarea este un examen necesar partidului	124
Construirea mineralelor, a plantelor, a animalelor și a omului.....	127
Creațiunea Centrului.....	133
Evoluția se face nu numai individual, ci și colectiv	137
Ciclurile evolutive	142
Totul s'a născut din particulele haotice	148

Aparițiunea omului pe pământ.....	We know.....	152
Duhul este format, în esență, din trei particule.....		153
Lumile se conduc prin puterea sugestiei		163
Particulele vii : Alfa, Beta și Gama		167
În Cer se face teorie și pe Pământ, aplicarea teoriei cerești.....		173
Orice duh este un aparat de transmisiune de idei		179
Paralelă între Sfera Divină și Familia Umană.....		185
Boala Duhului.....		189
Creatorii Centrali.....		202
Tatăl Periferic.....		205
Enunțările Tatălui, ale Fiului și ale Sfântului Duh.....		214
Cele trei zone ale Gloriosului Periferic		237
Totul trăește în sânul Tatălui		242
Gloriile Spirituale ale Unicului Dumnezeu		244
Ultimul meu Cuvânt.....		247

Explicarea ținerii acestor cunoștințe ca un mare secret este că ele se refereau la un domeniu înalt, al materiilor subtile, al forțelor superioare, al legilor care cârmuesc alte lumi, cunoștinți care nu puteau fi înțelese de mintea nepregătită a omenirii, mai ales a aceleia de pe atunci.

Azi, omenirea a ajuns pe o înaltă treaptă a evoluției, și din această cauză aceste cunoștințe nu mai este nevoie să fie toate atât de ascunse. Nu se mai șoptesc la ureche, nu se mai propovăduiesc prin păduri, prin temple ori prin munți izolați, ca prin alte vremuri, ci se scriu și se pun la îndemâna tuturor, dar nu pot fi înțelese, chiar, azi, decât de foarte puțini.

Omul a ajuns astăzi la un alt nivel moral și intelectual și, tocmai pentru ca să fie ridicat și mai sus, i se pune înaintea asemenea cunoștințe, pe care cei chemați, cei pregătiți spiritualicește le vor asimila cu nesaț, cunoștințe care vor contribui a le schimba linia lor de conduită, a le lărgi orizontul concepției lor de viață și natură, pregătindu-i astfel pentru o viață mai bună și mai iubitoare.

Cititorule, citește cu răbdare și atenție această carte de Știință și Filosofic cerească, care îți va lumina și îți va înălța sufletul tău!

PROGRESUL E CONTINUU, DAR E CA ȘI VALUL MĂRII

Nu se poate contesta că omenirea merge din progres în progres. Dar dacă ea a făcut pași uriași în ceea ce privește studiul materiei, în ceea ce privește *Principiile creațiunilor* și a *Cauzelor prime*, ea, în loc de progres, a dat înapoi din ceea ce știa altădată.

Ei, care să fie cauza? Aceste cauze sunt în număr de două: pe de o parte, omenirea, prin viața ei din ce în ce mai departe de principiile morale, a pierdut contact sau legătura cu noi, lumea spațială, iar, pe de altă parte, cei ce știau de aceste cauze, cei ce altădată ne instruiau și pe noi, și pe voi nu se mai ocupă de aceste destăinuirii, ei având acum alte preocupări și mai înalte.

În alte timpuri, oamenii erau conduși de preoți, iar preoții erau *mediumii* și deci în strânsă legătură cu cerul. Dela noi ei primeau cunoștințe și recomandări, cum să conducă pe cei de sub ei. Religia pe care o difuzau printre cei din jurul lor avea temeiul la noi și în ea erau explicate toate fenomenele ce le observau oamenii pe Pământ.

Dela o vreme, acești preoți au fost furați de bunurile Pământului, încetul cu încetul au alunecat în brațele plăcerilor de tot felul și au devenit oameni egali, cu oricare dintre supușii lor. *Din acest moment, mediumnitatea lor s'a pierdut, prestigiul lor a scăzut și odată cu ele și puterea lor de impunere.*

În curând, conducerea omenirii a căzut în mâna *Regilor neinițiați*, potențaților din acele vremuri și preoții au rămas numai cu forma, numai cu cultul exterior al religiei.

S'ar părea din cele expuse că omul și numai omul a fost de vină. În realitate, scăderile se datorează și faptului că, spi-

ritele mult evoluat au părăsit planeta noastră, la vremea lor, iar pe de altă parte, a intervenit și legea ciclurilor.

În ce constă această lege? Ea constă în faptul că, după o civilizație, urmează o decădere, care se urcă treptat pentru a atinge iar culmea unei civilizații. Atunci, nu mai e niciun progres? Ba da, pentru că cu toate că sunt ridicări și căderi, totuși *fiecare urcuș se găsește pe un nivel mai superior decât cel precedent*. Trecând, dar, o linie prin culmile tuturor civilizațiilor se constată că această linie e ascendentă, că ea, în decursul milioane de ani, se tot urcă, mereu, mereu, mai sus.

Acest lucru se urmează mai riguros în cer, în lumea sufletelor și mai puțin în lumea carnală. Cred că e necesar să mă explic. *Ascensiunea e continuă în lumea spiritelor*. Când ea a atins maximul, acele spirite pleacă pe o altă planetă și în locul lor vine un alt val de spirite, care, ca începătoare pe această planetă, va duce o existență mai simplă, mai pricepută, când se vor reîncarna pe fața Pământului.

Deci, jos, valuri, valuri de forme de viață, iar în spațiu, un veșnic urcuș. Cum atinge culmea, cum a terminat școala acestei planete, această grupare de spirite o părăsește.

Iată un mic exemplu: la început, sfântul sfinților, Domnul nostru Iisus Hristos, Domnul nostru solar, coborât pe pământ, a răspândit din nou cunoștințele cerești, *pierdute de omenire sau știute de prea puțini oameni*. S'a întemeiat astfel Biserica creștină. Urmașii Lui, oameni înțelepți și sfinții pământului, au dat învățătura mai departe și Biserica se întărea și învățătura se răspândea. Dar, încetul cu încetul, preotul din sfânt, deveni un om simplu, iubitor de onoruri, de plăceri pământești. Din acest moment, a pierdut legătura cu cerul, nu a mai primit nimic de la oameni spațiali și astfel învățătura a devenit literă moartă, o învățătură ezoterică, în loc de una profundă, ocultă, ezoterică.

Atunci, Cel ce conduce sistemul, văzând această situație,

a hotărât *formarea mediumurilor pe tot întinsul pământului și, prin gura lor, anumite spirite să propage adevărurile cerești*. Iată înțelesul apariției spiritismului modern și marea și fulgerătoare a lui răspândire printre toți oamenii pământului.

Din cele expuse rezultă o urcare, o coborâre și iar o urcare sau, mai exact, după o activitate, urmează o fază ceva mai scăzută, apoi una și mai inferioară, după care începe urcușul, una ceva mai potrivită, pentru a termina cu una de înaltă activitate spirituală. În rezumat, drumul acestei traectorii trece prin: *activ, neutru, pasiv neutru și iar activ*. Mersul acesta, la noi în cer, se exprimă printr'o axiomă: *După spirite foarte active, se trimet jos, la reîncarnare, spirite mai moderate, spirite neutre, cărora le urmează altele și mai puțin stăruitoare, cele pasive*. Când lucruri par că s'au oprit din mersul lor, atunci se trimit jos, să se reîncarneze, spirite ceva mai știutoare, după care vor veni cele ce cunosc și pot mai mult decât cele trei precedente.

Să nu crezi, însă, că acelaș spirit trebuie să joace pe arena terestră același rol în eternitate, de pasiv, neutru sau activ. Nu, *fiecare spirit va fi, rând pe rând, activ, pasiv și neutru*.

Această axiomă se urmează nu numai de către individ, ci și de către națiuni și de către biserici.

În fruntea tuturor e Biserica. Sub ea urmează, după regulile din cer, națiunea. În fruntea bisericii sunt cei ce au cerut și au jurat în cer că vor aplica jos principiile cerești. În fruntea națiunilor sunt conducătorii lor sociali.

Și bisericile, și națiunile, în existențele lor, trec prin fazele de mai sus. După o fază de *activitate*, urmează o fază de *pauză*, după care vine o fază de *subactivitate și iar o pauză*, și tot așa mereu. Și eu, care îți dictez acum, voi veni la o nouă reîncarnare. Ți-am spus mersul acestor lucruri ca să le știi, dar ca să le știi și eu. S'ar putea să-mi ruinez tinerețea de timpuriu, iar mai târziu, în vârstă matură, să mă fure gustul mâncărilor delicioase sau mirajul atracțiilor de tot felul.

Pregătit, însă, de tânăr, voi putea înfrunta toate furtunile vieții carnale. Dar dacă ți-am pomenit de ele ca eu să-mi citesc propriile gânduri și, aflându-le, să prind și mai mare curaj și să înfrunt toate cele venite dela cei nepregătiți și neștiutori ai pământului. Destinul, dar, al fiecărui om, se orânduiește cu mult înainte, în Cer. *Fericiții cerurilor și ai pământului își croiesc, ca duh, destinul lor viitor, chiar fiind în corp de carne.* Ce fericit voi fi știindu-mă, ca om, la ce operă m'am coborât să realizez și așa mă rog, aci, ca Dumnezeu Tatăl să mă întâlnească, să lucrez cu râvnă și să nu caz. Die voi fi dârz și următor întocmai, voi fi unul din luminătorii neamului meu. Voi fi un fericit, dar fericit vei fi și tu, tată mare, în cer, de calea vieții mele.

Multe din tainele cerurilor sunt scrise prin cărțile voastre, dar nu destul de clare. Neclaritatea lor a fost voită, căci e o regulă în cer, care trebuie repusă și pe pământ, și anume: *cu cât o cunoștință e mai superioară, cu atât ea trebuie ascunsă gândurilor celor nepricepuți.* Așa inferiorii nu trebuie să-și facă o idee concretă, clară, de Dioinitate, tocmai ca să-și urmeze în tihnă evoluția lor de inferiori. Ei nu trebuie să se conducă după rațiune.

Rațiunea aparține albilor, *sentimentul* aparține mai mult albaștrilor, iar *instinctul* este busola celor roșii.

Cel ce se conduce după instinct nu trebuie să știe de tainele cerului. Cel ce se conduce după sentiment poate afla ceva din ele. Numai cel ce se conduce după credința luminată de rațiune le poate aprofunda.

Vuligul, din cauza inferiorității sale, e dispus să batjocorească Divinitatea. Dacă i s'a făcut cunoscut asemenea lucruri, care nu se cădea să le cunoască și totuși insultă Divinitatea, el va face un mare păcat, pentru care va suferi, dar pe lângă el va suferi și cel ce le-a revelat.

Pentru a nu se batjocori cele cerești și astfel să fie pedepsit, se recurge pentru roșii la *parabole*. Albaștrilor, fiind ceva

